

Vot sub operațiune militară specială. Cum a radiat Moscova opoziția antirăzboi din competiția electorală pentru Duma de Stat?

ANASTASIA SPIRIDONOV

Vot sub operațiune militară specială. Cum a radiat Moscova opoziția antirăzboi din competiția electorală pentru Duma de Stat?¹

Anastasia Spiridonov²

Studentă, Școala Națională de Studii Politice și Administrative

Policy Forum no. 9 / 2026

Published by: Romanian Diplomatic Institute

ISSN: 3119-8562

Abstract: Alegerile pentru Duma de Stat a Federației Ruse relevă strategiile de dezarticulare a forțelor de opoziție anti-război, derulate pe fondul „operațiunii militare speciale”. Acest proces electoral cu valențe pseudo-democratice este configurat de mecanismele prin care structurile statale instrumentalizează resursele administrative, votul electronic, eșalonarea pe trei zile și partidele-satelit ale regimului, în vederea perpetuării la putere a partidului „Rusia Unită”. Un aspect cardinal al articolului vizează suprimarea din scrutin a singurei entități politice cu o platformă care propune încetarea ostilităților, „Iabloko”, fiind invocate pretexte privind finanțări din străinătate, acuzații de extremism și încălcarea drepturilor de autor. De asemenea, autoritățile de la Moscova recurg la acuzații cu privire la imixtiunea Occidentului în scrutinul electoral rus, un „modus operandi” utilizat în scopul compromiterii preventive a oricărei tentative de contestare a exercițiului electoral. Analiza conchide că procesul electoral din 2026 doar mimează arhitectonica unui pluralism politic, urmărind doar fortificarea monopolului puterii prin anihilarea polului contestatar.

Cuvinte cheie: Federația Rusă, alegeri parlamentare, Iabloko, opoziția rusă.

¹ Această publicație se bazează exclusiv pe surse deschise. Opiniile exprimate aparțin în întregime autorului/autoarei și nu reflectă neapărat poziția instituției.

² spiridonovnastea5@gmail.com

Radiografia unui scrutin pseudo-democratic

Contextul alegerilor deputaților Dumei de Stat a Adunării Federale a Federației Ruse din 2026 este configurat de existența „operațiunii militare speciale”, sub pretextul căreia autoritățile statului justifică implementarea unor proceduri electorale speciale și a unor vulnerabilități de securitate. În urma scrutinului vor fi repartizate 450 de mandate de deputat, aceștia fiind aleși printr-un sistem mixt proporțional-majoritar, pe un termen de 5 ani. În premieră electorală, dreptul de participare la scrutin va fi exercitat și de locuitorii noilor teritorii ale țării, precum Republica Populară Donețk, Republica Populară Lugansk, Republica Populară Zaporojie și Republica Populară Herson ([Sahova & Hacıaturian](#), 2026).

Potrivit Comisiei Electorale Centrale (CEC), alegerea deputaților din cea de-a noua legislatură se va desfășura în intervalul a trei zile consecutive, între 18 și 20 septembrie, formatul îndeplinind și o funcție de securitate. În plus, votul electronic la distanță va fi extins în 33 de regiuni ale statului rus ([TASS](#), 2026). De asemenea, sistemul electoral al Federației Ruse reproduce aparența unei structuri multipartite, controlată prin mobilizarea resurselor administrative și proiectată pentru a anihila competiția încă din etapa preelectorală. Prin instituirea unor exigențe administrative riguroase în etapa de înregistrare a candidaților și prin diversificarea formatelor de desfășurare a exercițiului electoral, prin votul electronic la distanță și prin eșalonarea votării pe un interval de 3 zile, campania electorală se află sub gestiunea tehnică a Administrației Prezidențiale. Pe această coordonată, partidul de la guvernare, „Rusia Unită”, este menținut în mod artificial la valori propice, în contrapondere cu entitățile nealiniat *establishment*-ului politic, care devin obiectul excluderilor sistematice și impedimentelor juridice.

Partidele sistemice își focalizează activitatea pe antrenarea electoratului în jurul unor platforme politice radicale, iar în contrapondere, unica forță politică cu o agendă anti-război a fost în mod exhaustiv neutralizată. Entitățile politice eligibile pentru participarea la scrutin instrumentalizează tensiunile sociale prin demersuri de factură naționalistă și antimigraționistă în vederea cooptării electoratului de protest. În contrast, orice partid cu un program politic care adoptă o poziție critică privind ostilitățile armate este exclus încă din faza incipientă prin utilizarea concertată a instrumentelor juridice și invocarea unor justificări disproporționate.

Un prim reper elocvent este „Partidul Liberal Democrat al Rusiei”, care avansează inițiativa unei „ipotece populare” la 3%, destinată tinerilor specialiști, bugetarilor și familiilor care se confruntă cu condiții precare de trai, pledând concomitent pentru restrângerea accesului migranților la prestații sociale și nominalizându-l drept candidat pe fostul traficant de armament Viktor Bout ([RBC](#) 2026a, [Irkutsk Media](#) 2026). Al doilea caz relevant este programul politic al „Partidului Rodina”, ale cărui teze cultivă discursul naționalist privind prioritatea poporului fondator al statului și „reunificarea Transnistriei cu Rusia”, dar al cărui rol *de facto* în această cursă electorală a fost eliminarea prin mecanisme judiciare a concurenților ([RBC](#), 2026a). În al treilea rând, formațiunea politică „Rusia Justă” articulează revendicări de factură populistă precum „înghețarea tarifelor la utilități”, protecția apărătorilor, controlul strict al migrației, în vreme ce liderul partidului, Serghei Mironov, adresează autorităților publice solicitarea privind îngrădirea oricărei forme de opoziție pacifistă ([Novaya Gazeta Europa](#), 2026a). În al patrulea rând, „Partidul Comunist al Federației Ruse” vehiculează obiective de natură abstractă, precum renașterea socialismului și teze precum „Putere fără hoție”, acționând pentru cooptarea electoratului protestatar ([RBC](#), 2026a). Al cincilea exemplu, care atestă neutralizarea concurenței, culminează cu decizia Curții Supreme de a anula înregistrarea formațiunii politice „Iabloko”, partid al cărui program vizează un apel la suspendarea ostilităților în Ucraina, stabilirea unor negocieri de pace, precum și abolirea cenzurii, în temeiul unor încălcări privind finanțarea din străinătate și drepturile de autor ([Radio Svoboda](#), 2026).

Prin urmare, prezentele entități politice nu au drept obiect preluarea puterii, ci, mai degrabă, simulează o formă de pluralism politic, operând ca instrumente destinate validării unui proces electoral cu penurie de alternative reale.

„Asasinarea” singurei alternative pacifiste – „Iabloko”– din jocul electoral

Excluderea partidului anti-război „Iabloko” de la alegerile pentru Duma de Stat nu este fondată juridic și legal, obiectivul real fiind înlăturarea „trădătorilor naționali” din cursa electorală. În scopul radierii candidaților centrați pe încetarea ostilităților cu Ucraina, demararea negocierilor de pace și abolirea represiunilor, Administrația Prezidențială a plasat dezarticularea opoziției către partidele-spoiler sau „partidul-asasin”, Rodina ([Proekt Veter](#), 2026a). În această conjunctură, partidul pro-război cu o retorică agresivă a depus pe 7 august la Curtea Supremă o cerere privind invalidarea înregistrării partidului Iabloko, invocând încălcări potențiale privind finanțarea din străinătate a campaniei electorale, folosirea materialelor

protejate prin drepturi de autor, promovarea unor sloganuri extremiste în apelurile preelectorale ([RBC](#), 2026a).

Deși corpusul normativ electoral interzice finanțarea din străinătate a partidelor politice și a campaniilor electorale, precum și utilizarea de materiale care încalcă drepturile de proprietate intelectuală, instanțele de stat au protejat formațiunile progubernamentale și au sancționat prin eliminare partidul Iabloko. Potrivit Centrului pentru Politici Anticorupție al Partidului Iabloko, Curtea Supremă a utilizat temeuri juridice nelegitime pentru anularea listei federale a partidului, imputând acceptarea unei donații de 16.900 de ruble de la cetățeni ruși care au primit fonduri din străinătate, în contextul în care legea interzice efectuarea unor donații doar unei liste închise de donatori străini ([Iabloko.ru](#), 2026). Dacă aceeași logică ar fi aplicată în mod nediscriminatoriu, atunci partidele „Rusia Unită”, „Rusia Justă”, „Oameni Noi”, „Partidul Liberal Democrat al Rusiei”, „Partidul Rodina” și „Partidul Comunist al Federației Ruse”, în cadrul cărora au fost identificate relații corporative internaționale și contracte cu entități din străinătate, suma donațiilor fiind de 1.153,62 de milioane de ruble, atunci aceste formațiuni ar trebui excluse din cursa electorală ([Iabloko.ru](#), 2026). De asemenea, se poate observa o instrumentalizare abuzivă a prevederilor legale în aceeași instanță, care, pe baza unui rechizitoriu vast de pretinse încălcări privind drepturile de autor, a sancționat partidul pentru folosirea unor colaje create de ChatGPT, menționând că sigla partidului „Iabloko” constituie un plagiat al afișului artistului El Lissitzky, „Lovește-i pe albi cu pana roșie” ([Kornia & Veretennikova](#), 2026). Un alt temei privind încălcarea aceluiași drept invocat de partidul „Rodina” este utilizarea de către fondatorul „Iabloko”, Grigori Iavlinski, în cadrul unui interviu a unor versuri din cântece sovietice - „Să fie mereu soare” și „Numai să nu fie război”, precum și valorificarea unor statistici ale organizației de sondare „Centrul Levada”, declarată „agent străin” în Federația Rusă, ale cărei date sunt protejate prin drepturi de autor ([RIA Novosti](#), 2026a). În plus, partidul Rodina a semnalat publicarea pe site-ul oficial al formațiunii „Iabloko” a emblemelor celorlalte entități parlamentare, în absența consimțământului titularilor de drepturi, precum și a unor imagini cu vicepreședintele Consiliului de Securitate al Federației Ruse, Dmitri Medvedev, și bloggerița Victoria Bonia, și preluarea unor secvențe din filmul din 1967 „Război și pace” ([RIA Novosti](#), 2026a). Într-un mod similar de suprimare politică prin instrumentalizarea justiției, reclamantul a atribuit conotații criminale însăși agendei de factură pacifistă a partidului „Iabloko”, calificând apelul la încetarea ostilităților – în conjunctura în care un segment teritorial al noilor așa-zise teritorii ale Federației Ruse se află sub controlul

Forțelor Armate ale Ucrainei – drept o încălcare a integrității teritoriale a statului rus. În completarea acestor acuzații, „Rodina” acuză opoziții de extremism, susținerea LGBT, recunoscută drept extremistă și interzisă în Rusia, precum și de instigarea la disensiuni sociale ([Kornia & Veretennikova](#), 2026).

Prin urmare, motivația conexă a acestor demersuri este excluderea competitorilor politici din cursa electorală, care a fost camuflată sub o dispută juridică între entitățile concurente.

Ascensiunea vertiginoasă a notorietății platformei pacifiste a catalizat o campanie de persecuție politică și atacuri de discreditare informațională întreprinse de structurile statale. Pe fondul expansiunii bazei de susținere din partea tinerilor, a diasporei și a electoratului independent, autoritățile au înrolat pârghiile coercitive și mediatice în scopul anchilozării activității partidului politic. Aceste demersuri de constrângere au avut drept obiect atât sancționarea liderilor și intimidarea voluntarilor cât și perturbarea infrastructurii tehnologice a formațiunii.

În acest cadru, reprimarea a afectat în mod nemijlocit nucleul conducerii, vizând, în primul rând, pe președintele „Iabloko” din Pskov, Lev Șlosberg, care la 17 august a fost condamnat la 11 ani și o lună de închisoare, fiindu-i imputate „discreditarea repetată a Forțelor Armate ale Federației Ruse” și diseminarea unor știri contrare realității despre conflictul armat dintre Ucraina și Rusia ([Jukov](#), 2026). Alături de vicepreședintele partidului „Iabloko”, Boris Vișnevski, aceștia au fost consemnați anterior de Ministerul Justiției în evidența „agenților străini”, ceea ce reflectă un temei de blocare a exercitării dreptului de a candida la alegeri ([RBC](#), 2026b). Pe baza unei acuzații privind difuzarea informațiilor de factură falsă despre armată a fost condamnat un alt vicepreședinte al formațiunii politice, Maksim Kruglov, la executarea unei pedepse de 7 ani de închisoare. De asemenea, altor nouă membri ai „Iabloko” le-a fost suspendat exercițiul drepturilor electorale, după ce au fost identificate conținuturi interzise pe rețelele de socializare ale acestora, împotriva politicienilor fiind elaborate protocoale administrative pentru „demonstrarea simbolurilor extremiste” ([RBC](#), 2026b). În paralel, o sancțiune de o severitate mai redusă, precum amendarea cu 1.500 de ruble și privarea de dreptul electoral pasiv pe un interval de un an, a fost aplicată și președintelui partidului, Nicolai Ribakov, pe baza articolului anterior menționat, justificarea oficială fiind postarea sa cu

portretul disidentului politic Aleksei Navalnîi pe rețeaua de socializare „Vkontakte”, publicată în ziua decesului în colonia penitenciară ([Fedotov](#), 2026).

De asemenea, practicile de intimidare s-au proliferat și în rândul membrilor societății civile, precum exemplul unei tinere, Sofia din Sankt Petersburg, preluată de autoritățile polițienești și reținută pentru distribuirea de pliante cu caracter electoral, sau exemplul a circa 500 de persoane amenințate cu reținerea și cu trimiterea la comisariatele militare, în contextul unei întruniri pașnice în proximitatea Curții Supreme, în vederea sprijinirii partidului „Iabloko” ([Proekt Veter](#), 2026b; [Diuk](#), 2026). Iar din perspectiva ingerințelor în spațiul informațional, formațiunea politică a fost obiectul unei agresiuni hibride prin mass-media și online, caracterizată de acțiuni de decredibilizare și discreditare orchestrate de actori aliniați agendei Kremlinului, precum liderul „Partidului Comunist al Federației Ruse”, Ghenadi Ziuganov, care a acuzat partidul că nu aderă la politica de consolidare a statalității și că, pe fundalul unui climat marcat de ostilități militare, nu a formulat niciodată o condamnare publică privind crimele „regimului de la Kiev” ([Lenta.ru](#), 2026). În plus, liderul partidului „Rusia Justă”, Serghei Mironov, a oferit o poziție conform căreia exponenții partidului „Iabloko” au demonstrat că sunt trădători ai patriei, au catalogat agresiunea militară rusă împotriva statului ucrainean drept „cea mai gravă dintre crime” și au sprijinit perspectivele unor „agenți străini” ([Novaya Gazeta Europa](#), 2026a). Coroborat cu atacurile informaționale mai sus menționate, la 3 august, site-ul oficial al formațiunii politice a fost ținta unor atacuri cibernetice DDoS, iar la 4 august, canalul lor de Telegram a fost obiectul unei creșteri artificiale a numărului de urmăritori cu circa 40.000 de conturi de tip bot, care potrivit acestora reliefează scopul unui demers de discreditare a rezultatelor reale înregistrate de „Iabloko” ([Novaya Gazeta Europa](#), 2026a).

Astfel, prin excluderea acestei entități politice din competiția electorală, autoritățile furnizează în mod deliberat un beneficiu nejustificat partidului „Rusia Unită” și aliaților săi.

Scrutin amenințat de „ingerințe occidentale”

Narațiunea oficială cu privire la presupusa interferență occidentală este exploatată de structurile statale rusești în vederea discreditării anticipate a oricărei contestări a legitimității scrutinului. Din perspectiva sistemică a entităților statului, actorii exogeni și segmentele interne de opoziție acționează concertat în scopul dislocării echilibrului politico-instituțional din Federația Rusă. Această paradigmă vizează subminarea legitimității discursurilor critice, fiind

calificate drept acțiuni de sabotaj dirijate de Uniunea Europeană, activiștii ucraineni și diasporele antiruse.

În primul rând, biroul de presă al Serviciului de Informații Externe (SVR) a semnalat că, în contextul reuniunii „coalitiei celor dispuși”, țările europene au canalizat statul ucrainean către amplificarea acțiunilor de sabotaj și terorism, cât și a loviturilor asupra unor obiective care vizează “teritoriile rusești eliberate”, cât și ținte din interiorul statului ([Vedomosti](#), 2026). În al doilea rând, observăm aserțiunile acuzatoare ale Comisiei Electorale Centrale (CEC) și ale Ministerului de Externe, potrivit cărora țările baltice, plus Polonia, Cehia și Țările de Jos, concep acțiuni provocatoare la secțiile de votare din circumscripțiile externe, prin recurgerea la mecanisme de obstrucționare a participării la exercițiul electoral și la atacuri cibernetice ([RIA Novosti](#), 2026b; [Life.ru](#), 2026). Al treilea exemplu scoate în relief afirmațiile analiștilor aliniați *establishment*-ului politic, care susțin că Occidentul instrumentalizează formațiunea politică „Iabloko” drept canal de intervenție, investind resurse de ordinul milioanei de dolari pentru postări dedicate partidului pe rețele de socializare declarate extremiste de Federația Rusă, în scopul desfășurării unei campanii de delegitimare a procesului electoral ([RIA Novosti](#), 2026c). Ultimul exemplu vizează corelarea directă a noului pachet de sancțiuni europene menționat de Kaja Kallas, aflat în proces de pregătire, cu un demers concertat de erodare a stabilității interne a țării și de contestare a validității rezultatelor scrutinului ([Pohiliak](#), 2026).

Prin urmare, afirmațiile acuzatoare cu privire la o tactică de anvergură în vederea destabilizării climatului intern urmăresc în mod exclusiv compromiterea adversarilor politici și asigurarea unei aparențe formale de legalitate.

Excluderea candidaților prin acuzații de extremism și filtre administrative

Eliminarea sistematică a candidaților asociați polului politic contestatar reflectă instrumentalizarea în mod abuziv a aparatului judiciar și a organelor de ordine publică în vederea suprimării competiției din arena politică. Sub invocarea unor abateri de ordin administrativ și a prevenirii proliferării extremismului, actorii instituționali au recurs, prin intermediul instanțelor, la îngrădirea accesului candidaților independenți și a reprezentanților formațiunilor opozante la procesul electoral. Această campanie are ca finalitate anularea candidaturilor prin imputarea unor justificări procedurale artificiale și intimidarea nemijlocită

a voluntarilor, constrângând echipele de coordonare electorală să își autocenzureze în mod drastic exprimarea publică.

Drept exemplu, merită subliniată restricționarea exercitării dreptului de a candida a deputatului „Partidului Comunist al Federației Ruse”, Nikolai Bondarenko, penalizat pentru încălcarea articolului 20.3 din Codul Contravențional privind „afișarea publică a simbolurilor extremiste”, motivul constituindu-l publicarea unei postări în 2024 pe o rețea de socializare care conținea o fotografie cu Alexei Navalnîi ([Sovina](#), 2026). Al doilea caz relevant presupune eliminarea de amploare a 36 de candidați independenți de „Rusia Unită” în temeiul publicării unor postări cu *link*-uri către rețele de socializare interzise, deținerii de active străine și identificării unor erori în actele administrative ([Novaya Gazeta Europa](#), 2026b). Totuși, suprimarea s-a direcționat în mod disproporționat către partidul „Iabloko” (19 cazuri), în cadrul căreia candidați precum Viktor Bîstrov au fost excluși din motivul unor erori în documentele de înregistrare, iar alții, precum candidatul „Partidului Liberal Democrat al Rusiei”, Nikolai Skrînnic, au renunțat la candidatură pe fondul refuzului lor de a elimina materialele care îl vizau critic pe guvernatorul Aleksandr Hinștein și partidul de la guvernare ([Novaya Gazeta Europa](#), 2026b).

Prin urmare, tratarea procedurilor legale drept pârgă de reprimare politică compromise substanța unei competiții electorale, marcând perpetuarea monopolului puterii prin anihilarea alternativelor politice viabile.

Proгноze și concluzii

Proгноzele privind rezultatele scrutinului denotă perpetuarea poziției hegemonice a partidului „Rusia Unită”, pe când confruntarea electorală va viza în mod exclusiv repartizarea mandatelor parlamentare rămase. Preluând în mod direct capitalul electoral asociat președintelui, formațiunea politică „Rusia Unită” va consemna victoria electorală. În contextul penuriei unor perspective reale de accedere la guvernare, actorii de opoziție sistemică își vor canaliza eforturile către cooptarea electoratului confruntat cu un cumul de restricții și către conservarea pozițiilor în clasament.

Competiția va fi coordonată pe locurile secundare, prefigurându-se o confruntare intensă între partidul „Oamenii Noi” și „Partidul Liberal Democrat al Rusiei” pentru pozițiile doi și trei, iar în paralel „Partidul Comunist al Federației Ruse” și „Rusia Justă” vor concura

pentru accederea pe locurile al patrulea și al cincilea. În acest context, exercițiul electoral din 2026 se va prefigura drept o operațiune de factură preponderent formală, canalizată către preservarea controlului elitelor politice și a regimului autoritar.

Drept urmare, prin anihilarea actorilor politici nealiniați și exploatarea vădită a instrumentarului administrativ, autoritățile statale expropriează societatea civilă de dreptul la o alegere democratică.

BIBLIOGRAFIE

- Diuk, E. (2026). Недопуск «Яблока» до выборов: реакции политиков и экспертов. *DW*. <https://www.dw.com/ru/nedopusk-abloka-do-vyborov-reakcii-politikov-i-ekspertov/a-78313193>
- Fedotov, M. (2025). «Подготовка» к выборам? Почему преследуют членов «Яблока». *DW*. <https://www.dw.com/ru/podgotovka-k-vyboram-pocemu-v-rossii-presleduut-clenov-partii-abloko/a-75247043>
- Irkutsk Media. (2026). ЛДПР: деньги регионов должны идти российским семьям, а не мигрантам. *IrkutskMedia*. <https://irkutskmedia.ru/news/2597530/>
- Jukov, E. (2026). Суд снял «Яблоко» с выборов в Заксобрание Псковской области. *DW*. <https://www.dw.com/ru/sud-snal-abloko-s-vyborov-v-zaksobranie-pskovskoj-oblasti/a-78500656>
- Kornia, A., & Veretennikova, K. (2026). Яблочный не спас. *Kommersant*. <https://www.kommersant.ru/doc/8876733>
- Lenta.ru. (2026). Зюганов присоединился к критике «Яблока» и поддержал политику укрепления государственности. *Lenta.ru*. <https://lenta.ru/news/2026/08/06/zyuganov-prisoedinilsya-k-kritike-yabloka-i-podderzhal-politiku-ukrepleniya-gosudarstvennosti/>
- Life. (2026). Райдер: Страны Балтии давят на граждан РФ, чтобы помешать выборам в ГД. *Life.ru*. <https://life.ru/p/1915142>
- Lisițina, M. (2026). Выборы в Госдуму: когда пройдут, кто участвует и как устроено голосование. *RBC.ru*. <https://www.rbc.ru/base/11/08/2026/6a5600249a794777e3737021>
- Novaya Gazeta Europa. (2026a). DDoS-атаки, накрутки ботов, обвинения в иностранном финансировании. *Novaya Gazeta Europa*. <https://novayagazeta.eu/articles/2026/08/05/ddos-ataki-nakrutki-botov-obvineniia-v-inostrannom-finansirovanii-news>
- Novaya Gazeta Europa. (2026b). Почти 40 оппозиционных кандидатов сняли с выборов. *Novaya Gazeta Europa*. <https://novayagazeta.eu/articles/2026/09/04/pochti-40-oppozitsionnykh-kandidatov-sniali-s-vyborov-news>
- Pohiliak, A. (2026). Новые санкции ЕС связали с российскими выборами. *Lenta.ru*. <https://lenta.ru/news/2026/08/17/novye-sanktsii-es-svyazali-s-rossiyskimi-vyborami/>
- Proekt Veter. (2026). Партия-киллер. *Novaya Gazeta Europe*. <https://novayagazeta.eu/articles/2026/08/19/partiia-killer>
- Proekt Veter. (2026). «Я не хочу терпеть. Я ненавижу несправедливость». *Novaya Gazeta Europe*. <https://novayagazeta.eu/articles/2026/09/05/ia-ne-khochu-terpet-ia-nenavizhu-nespravedlivost>
- Radio Svoboda. (2026). «Ставропольская правда» отказалась печатать предвыборную программу партии «Яблоко». *Radio Svoboda*. <https://www.svoboda.org/a/stavropoljskaya-pravda-otkazalasj-pechatatj-predvybornuyu-programmu-partii-yabloko/33839096.html>
- RBC. (2026). Чем известна партия «Яблоко», которую через суд сняли с выборов в Госдуму. *RBC.ru*. <https://www.rbc.ru/base/10/08/2026/6a79829e9a79477bdbc1843b9>
- RIA Novosti. (2026a). Случаи снятия партий с выборов в России. *RIA Novosti*. <https://ria.ru/20260820/snyatie-s-vyborov-2112008345.html>

- RIA Novosti. (2026b). Страны Балтии будут мешать голосованию на выборах в ГД, считает экс-депутат. *RIA Novosti*. <https://ria.ru/20260901/vybory-2114518053.html>
- RIA Novosti. (2026c). Эксперт: Запад намерен с помощью «Яблока» вмешаться в выборы в Госдуму. *RIA Novosti*. <https://ria.ru/20260806/zapad-2109447747.html>
- Sovina, M. (2026). Суд оштрафовал кандидата в Госдуму Бондаренко за демонстрацию экстремистской символики. *Lenta.ru*. <https://lenta.ru/news/2026/08/21/sud-oshtrafoval-kandidata-v-gosdumu-bondarenko-za-demonstratsiyu-ekstremistskoy-simvoliki/>
- Şahova, E., & Naciaturian, M. (2026). Выборы в Госдуму — 2026: дата, участники, новые правила и прогнозы. *Gazeta.Ru*. <https://www.gazeta.ru/politics/2026/08/20/23004217.shtml>
- TASS. (2026). В 32 регионах перед выборами в ГД протестируют систему онлайн-голосования. *TASS*. <https://tass.ru/politika/28055829>
- Țentr antikorupȚionnoi politiki partii „Iabloko”. (2026). Тогда снимайте всех. *Yabloko.ru*. <https://www.yabloko.ru/publikatsii/2026/08/16>
- Vedomosti. (2026). СВР: ЕС пытается дестабилизировать ситуацию в России перед выборами. *Vedomosti*. <https://www.vedomosti.ru/politics/news/2026/08/31/1224946-destabilizirovat-situatsiyu>

Misiune. Institutul Diplomatic Român (IDR) își asumă misiunea de a contribui substanțial la creșterea calității diplomației românești prin formare, educare continuă, cercetare, prin dezvoltarea gândirii critice și strategice, prin conectare internațională. O politică externă bună servește unei politici interne benefice.

Principii: valorizarea resurselor umane, profesionalismul, respectul și dialogul, responsabilitatea pentru comunitate.

Pornind de la atribuțiile legale fondatoare ale IDR, dezvoltarea în continuare a institutului se realizează, în funcție de nevoile identificate în MAE, pe următoarele patru direcții:

- Formarea și educarea continuă a diplomaților și a altor categorii de cursanți;
- Aprofundarea dimensiunii de cercetare și expertiză pe spații regionale și problematice funcționale;
- Funcționarea IDR ca think-tank al MAE;
- Integrarea IDR în cadrul unei rețele internaționale de institute relevante similare.

Autoare: Anastasia Spiridonov este studentă la Școala Națională de Studii Politice și Administrative, Facultatea de Științe Politice, și a efectuat un stagiu de practică la Institutul Diplomatic Român în 2025.

Seria IDR Policy Forum cuprinde materiale elaborate de experte și experți din afara IDR.

Seria IDR Policy Forum
ISSN 3119-8562
ISSN-L 3119-8562

Editor, formare și grafică: Mihai Constinescu, Cristian Iordache

Imagine copertă: [A crowd of people standing around a statue holding signs - Free Photo on Unsplash](#)

Institutul Diplomatic Român - IDR
<https://www.idr.ro/en/> | secretariat@idr.ro
Primăverii 17, sector 1, București, 011972